

Maj 2011

NYHEDSBREV FRA YAD VA LEV (ORDET OG ISRAEL)

Kære Partnermenighed

Jeg vil gerne starte med at ønske jer glædelig påske, selvom det jo efterhånden er et par uger siden. Jeg håber for jer, at I havde en god og velsignet påske.

I år har påsken fyldt mere for mig, end den normalt gør. Det har på mange måder været en helt fantastisk oplevelse at fejre påske i Jerusalem. I påsken forvandles Jerusalem fra at være en stor by med mange mennesker og nogen gange rimeligt meget kaos, til at være en stor by med ekstremt mange mennesker og urimelig meget kaos. Det var nu også fascinerende med de mange mennesker – her iblandt flere tusind kristne, som oplever deres livs rejse for at fejre Jesu død og opstandelse.

Påsken hernede har budt på rigtig mange dejlige oplevelser. Vi startede med at fejre den jødiske påske mandag aften. Det var fedt at få jødisk tradition så tæt ind på kroppen. Vi holdt måltidet på traditionel jødisk vis samtidig med, at vi havde Jesus med indover. Det er spændende at opleve, hvordan påskemåltidet peger hen på Jesus som det endelige sonoffer for vores skyld. Gennem tusinder af år har jøder over hele verden drukket 4 bægre vin til påskemåltidet, hver med et navn. Bægeret efter aftensmåltidet, det 3. bæger, hedder frelsens bæger. Det var med dette bæger Jesus indstiftede nadveren. Mit håb og min bøn i denne påske har været og er stadig, at jøderne selv må få lov at se profetierne om Jesus i deres traditioner og fester.

Langfredag gik vi, sammen med folk fra den Danske kirke, af Via Dolorosa, smertens vej. Vi gik den tidligt om morgnen, så der var endnu ikke fyldt op af mennesker. Vi stoppede en del gange undervejs for at læse skriftsteder og synge sange. Det var en rigtig fin måde at mindes den smerte, som Jesus gennemgik. Samtidig med at vi mindedes, blev turen brugt til eftertænkksomhed. Der var mulighed for at overveje, hvilke kors jeg har i mit liv, og hvordan jeg kan tage dem op og følge Jesus.

Heldigvis slutter påsken ikke med langfredag. "Tre dage dødens fange han var, før han stod op og sejren var klar," synger vi i sangen "Han er opstanden halleluja." Påskemorgen fejrede vi med gudstjeneste i gravhaven. Det var helt fantastisk at sidde der, mens solen stop op over træerne i haven, kigge på den tomme grav og høre præsten forkynde, at Jesus er opstået fra de døde. Vi var både til den internationale gudstjeneste om morgenen og til den skandinaviske lidt op af formiddagen. Sangen "Dig være ære" har aldrig givet mere mening for mig end denne morgen. Det var vore sygdomme, han tog, det var vore lidelser, han bar, og for det fortjener han al ære og pris.

Sådan sluttede vores påske i Jerusalem. Min bøn for resten af året er, at jeg må bære påskens frelsende budskab med mig. Jeg beder om, at jeg og I hver dag må huske på det ubegribeligt store, Gud har gjort for os.

Tak for jeres forbøn for vores arbejde. Vi nyder hver dag hernede, og det er dejligt at se, når arbejdet bærer frugt. Vi er glade for at kunne få lov til at vise Guds kærlighed med hånd og hjerte.

Her vil jeg slutte med den gamle jødiske hilsen: "næste år i Jerusalem".

Guds fred.

Med kærlig hilsen Louise (Volontør i Yad va Lev)

